

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Compendium Totius Tractatus De S. Matrimonij
Sacramento R. P. Thomæ Sanches E Soc. Iesv**

Sánchez, Tomás

Coloniæ Agrippinæ, 1624

3. Vestis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41559

sed te duco) est matr. Idem si dicat (nolo aliam
nisi te,) *l. 1. tota disp. 19.*

4. Verba parochi, v.g. (ego vos coniugo
matrimonialiter, &c.) non sunt de essentia, sed
tantum de præcepto obligante parochum ad
veniale. Vnde si parochus audito vtriusq; cõ-
sensu dicat [ego postea vos coniungam] non
impeditur effectus matrimonij, *lib. 3. disp. 28. à
nu. 1. usque ad 6.*

5. Verba turpia audire, loqui seu scribere, de
se non est peccatum: vnde si proferantur, scri-
bantur, & audiantur cuiusdã vani solatij gra-
tia, non excedit veniale: erit tamen aliquando
mortale ratione scandali, *libr. 9. disp. 46. à num.
32. usque ad 36.* Idem erit mortale, quando di-
citur ob notabilem rei turpis cogitatæ dele-
ctationem: secus, si sit modica, *ibid. numer. 39
& 40.*

Vestis.

1. Quando consummato matrimonio con-
stat de animo donandi, non est facienda di-
stinctio, an sint vestes pretiosæ, an quodidia-
næ, sed acquiruntur vxori. Si verò constet de
solo animo accommodandi ad vsum, sunt so-
luto matrim. restituendæ viro, *l. 6. disp. 15. num.
1. & 2.*

2. Donatio vestium pretiosarum non valet,
nisi morte confirmetur, quotidianarum verò
valet statim, *l. 6. d. 25. nu. 3. & 4.*

3. Vestes quotidianæ censentur donatæ v-
xori, quando dubium est de animo donantis:
secus

Secus dic. de pretiosis. Et eadem distinctio facienda est de pretiosis iocalibus, & quotidianis, *l. 6. disp. 25. à nu. 5. vsque ad 13.*

4. Vestes quotidianæ de bonis viri tradendæ sunt vxori, licet dotis fructus excedant: secus dic. de vestib. pretiosis, licet mittens exprimat se donare, & vir fateatur, vestes pretiosas esse vxoris. Secus dic. quando fuerit consuetudo in illa regione, vt animo donandi illas mittat, vel si spõsa donet aliquid viro. Itẽ si vir trades vestes pretiosas valde diues & nobilis sit, quando actus à nobili gestus conuenit donationi, *l. 6. disp. 25. à nu. 14. vsque ad 19.*

5. Quæ dicantur vestes pretiosæ, quæ quotidianæ, relinquatur arbitrio prudentis, attendita viri & vxoris dignitate, & patriæ cõsuetudine inter similes personas, & considerata vxoris quantitate dotis. Vnde vestes sericæ numerantur quotidianæ apud nobiles & diuites, quando attendita nobilitate & diuitijs, hæc decent ipsos. Apud inferioris autem notę personas, minusq; diuites inter pretiosas computantur, *l. 6. d. 25. n. 20. cõ. 21.*

6. Si vestes distinctæ sunt pro anni tempore, aliæ, v. g. hyemales, & aliæ æstiuæ, si pro dignitate necessarię sunt, omnes censentur quotidianæ. Idem dicendum de vestibus honorificis, sine quibus attendita dignitate coniugum mulier commodè, & pro dignitate sine dedecore non potest exire in publicum in dieb. nõ festiuis, quamuis ex se pretiosæ sint. Secus dicen-

dicendum de diebus festiuis, *l. 6. d. 25. à nu. 22. usque ad 26.*

7 Siue vestes mittantur vxori, siue sponse, si sunt pretiosæ, non censentur donatæ, quotidiana verò maximè, & hoc attento iure communi, & antiquo Castellæ. Secus dicendum secundum ius nouum Castellæ, licèt donatio, & vestes excedant decimã partem bonorum sponsi, *libr. 6. disputacion. 2; à numer. 27. usque ad 31.*

8 Vestes donatæ à socru nurui, si fuerint pretiosæ, quando non constat de eius mente, non censentur donatæ: si verò fuerint quotidiana maximè. Idem dicendum de vestibus datis per patrem filia nuptiarum tempore. Attamen vestes pretiosæ censentur donatæ, quando vltra dotem tradidit eas pater. Item vestes pretiosæ datæ filia, vel nurui, conferendæ sunt tales, quales erant collationis tempore, & non secundum æstimationem temporis, quo traditæ fuerunt, nisi datæ sint æstimatæ ea æstimatione, quæ fecit emprionem, *l. 6. dis. 25. à n. 32. usque ad finem.*

Vicarius.

1 Vicarius generalis Episcopi, etiam Sede vacante, & aliorum habentium iurisdictionē quasi Episcopalem, est ordinarius, non tantum quoad ea, quæ sibi ex officio competunt, sed etiam quoad commissa sibi ab Episcopo vnica commissione, dum constituit eum Vicarium: & in his, in quibus est Ordinarius, non
appel-